

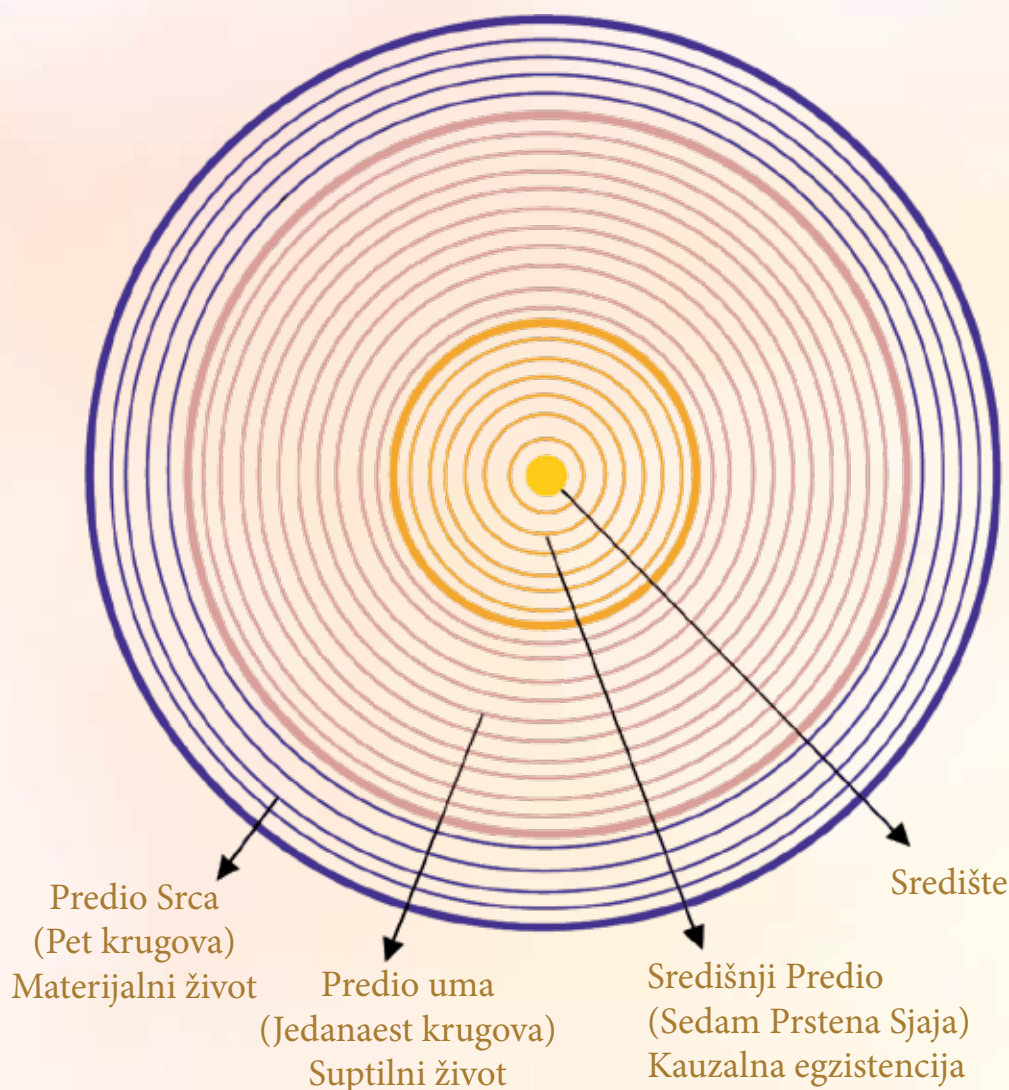

NOŠENI ZRAKOM LJUBAVI

Dragi prijatelji,

Četrdesetih godina prošlog stoljeća Babuji Maharaj je napisao niz knjiga u kojima opisuje unutarnje putovanje ljudskoga bića prema Središtu – apsolutnom stanju koje je postojalo prije postanka svemira i Izvora iz kojega je sve poteklo. Opisao je i prepreke na koje nailazimo na tom putovanju te ponudio rješenja za njih. Začudujuće je što nam je rekao koliko je sve to jednostavno. Ponudio nam je rješenje, a i sebe kao vođu. Koristio je pritom jednostavne crteže da nam pomogne shvatiti putovanje. Time je najdublja ezoterička mudrost odjednom postala dostupna čitavom svijetu. Babuji je pozvao ljude svih kultura da ga slijede, bez obzira na dob i podrijetlo. Njegov je san bio da svi rastemo u ljubavi prema Središtu te da otkrijemo najviši potencijal kojega ljudsko biće može doseći. Vodio nas je iz svog osobnog iskustva, opisujući znanstveno to putovanje, a njegovi su crteži i upute, jasni i jednostavni.

Jedan od tih crteža su 23 prstena: on prikazuje različite stadije ili razine kroz koje prolazimo na putu prema Središtu. Počinjemo od vanjskog opsega te prolazimo kroz chakre koje određuju anatomiju našeg suptilnog tijela. Babuji je opisao i tri predjela u kojima se te chakre nalaze – Predio Srca, Predio Uma i Središnji predio. Sve su to stadiji na putu prema Središtu. Ako niste upoznati s ovim Babujijevim opisima, moglo bi vam biti drago pročitati njegove knjige koje o toj temi govore: *Stvarnost u zoru*, *Djelotvornost Raja Joge i Prema Beskraju*. Još bolje, možete sami isprobati to putovanje. Ta 23 prstena nisu naravno stvarni, kao što ni linije zemljopisne širine i dužine na karti svijeta nisu stvarne. Riječ je samo o referentnim točkama.

23 prstena Heartfulness joge

Kako napredujemo na tom unutarnjem putovanju? Nošeni smo zrakom ljubavi. No ima i prepreka na tom putu. Koje su to prepreke? Kako ih prijeći?

Baš kao što zraku ljubavi skrene i najprozirnije staklo, stvarajući iskrivljenu sliku, tako i zraku ljubavi skrene i najfiniji filter. Kada ne bi bilo filtera, svi bismo osjećali čistu ljubav koja teče direktno iz Središta pa nam ne bi trebalo to unutarnje putovanje. No priroda naše ljudske egzistencije takva je da imamo filtere, pa zbog toge moramo korak po korak proći kroz 23 prstena, te proširivati svoju sposobnost i potencijal kako se krećemo prema Središtu.

Baš kao što zraku ljubavi skrene i najprozirnije staklo, stvarajući iskrivljenu sliku, tako i zraku ljubavi skrene i najfiniji filter. Kada ne bi bilo filtera, svi bismo osjećali čistu ljubav koja teče direktno iz Središta.

Između opsega i Središta mnogo je filtera. Na periferiji je naša ljubav koja je – ispunjavajući porive želja - sklona biti usmjerena prema vani. Recimo, ljubav djeteta usmjerena je prema roditelju i igračkama, ljubav tinejđera prema simpatiji i prijateljstvu, u odrasle osobe prema obiteljskom životu i karijeri, sportovima, hobijima, posjedima i digitalnim gadgetima. Ponekad nas obuzmu gramzljivost, ljubomora, zavist, kompeticija i ogorčenost. Tada ljubav postane posesivna i sebična. Kada se to dogodi, naša ljubav postane zarobljena, baš poput zrake svjetlosti koja ne može izbjeći crne rupe u prostoru među galaksijama. Postepeno, kroz praksu naučimo ovladati emocijama i usredotočiti se na jednu višu perspektivu, razvijajući bolje razumijevanje i ispravan način mišljenja. Mada i dalje volimo svoje obitelji, posao itd., mi razvijemo i višu svijest. Ovladavanje emocijama dovodi nas na prvu razinu. Tada se u raznim trenutcima moramo suočiti sa samim sobom dok nastavljamo napredovati.

Svoje putovanje počinjemo u Srcu, s pet prstena Predjela Srca. Svaki je korak povezan s nekim emocionalnim filterom, koji počinje našim željama. Postepena preobrazba koju doživljavamo sastoji se u otpuštanju tih filtera.

Emocionalni filteri su u stvari nešto što mi dobro poznajemo. Recimo u odnosu s bračnim drugom ili partnerom mi često zarobimo jedan drugoga. Na sto parova, jedva tri-četiri su blagoslovljeni autentičnom ljubavi. Većina je međutim posesivna. Drugi filteri uključuju naš sustav vjerovanja, recimo religiozna vjerovanja. Ona dovode do predrasude prema osobama koje imaju različita vjerovanja, bez obzira je li riječ o religiji, politici ili ideologiji. Tu su i naša načela koja su nam vrlo važna, recimo potreba za iskrenošću i pravdom. Dok su mnoga od tih načela vrlo plemenita, ako smo u svojim sklonostima dogmatični, nećemo biti u stanju oprostiti i zaboraviti umjesto da se uvijek svađamo zbog nečeg što vjerujemo da je ispravno. To dovodi do deformacije – na koncu čak i mrzimo ljude – a to skreće zraku ljubavi s njene putanje prema Središtu.

Svoje putovanje počinjemo u Srcu, s pet prstena Predjela Srca. Svaki je korak povezan s nekim emocionalnim filterom, koji počinje našim željama. Postepena preobrazba koju doživljavamo sastoji se u otpuštanju tih filtera.

Dobar je primjer za to u popularnoj kulturi Anakin Skywalker iz Ratova zvijezda. Anakin je mogao postati jedan od odabranih Jedijski koji bi povratio ravnotežu Sili, a bio je i brižljiv i sućutan mladić. No razvio je naviku duboke ogorčenosti zbog smrti voljene majke i njegove Padme što ga je na kraju dovelo do toga da se pretvori u Darth Vader-a.

Ego je mračna strana egzistencije. Što dalje smo od izvora Svjetlosti u Središtu našeg bića, to dulje osjećamo mračnu sjenu. Što ili koga zadovoljava ego? Kada se netko slaže s nama suprotstavljajući se oštro drugima, ta osoba nam postane

najbolji prijatelj! Zašto? S druge strane kada nam se netko, tko nam je zaista blizak, snažno suprotstavi, mi često izgubimo ravnotežu.

Mnogo je lakše nositi se sa željama nego li s egom jer kada ih se ispuni, one se više neće pojaviti. Mogu se ponoviti, ali poštuju vrijeme trajanja. I želja za hranom i namirivanje drugih osjetila manje više je prirodna. S egom je međutim riječ o nečem stalnom što nema predaha. Ego cvate na moći i položaju... na bilo čemu što pomaže njegovom opstanku. Ta crta nas razlikuje od ostatka životinjskog carstva. To, što bi trebalo služiti našem napredovanju, kao da radi protiv širenja naše svijesti.

Opasnost od takvog pada ne postoji za životinje i drveće. Ponašanje poput biljaka i životinja ne donosi evoluciju, mada njihov ego ne postoji. Stalnih pitanja i težine ega možemo se osloboditi tako da postanemo vedroga duha, te da se spojimo s beskrajnim Oceanom i poistovjetimo se s nevidljivim Božanstvom. Kada se poistovjećujemo s vanjskim svijetom, ostajemo upleteni u njega i tome nema granica. To je kao isplesti mrežu i zarobiti samoga sebe. Vanjski svijet uvijek služi za ostvarenje *prakritika* ili senzualne želje; ovisnost leži u vanjskom. Ona nas čini robovima želja. Tigar ubije bivola ili srnu iz nagona za preživljavanje. Mužjak lava diči se sa svojih šest ženki koje mu služe za razmnožavanje. To je priroda, odnosno - ako želimo biti precizni, to je vanjska priroda. Možemo biti slobodni od rasgulle, briyanija ili pizze, ali ne od potrebe za hranom. A što s ispunjenjem ega neke osobe? Je li ego od Boga dat? Stvorili smo ga sami. On se opire unutarnjem, nevidljivom svijetu.

Lako možemo razumjeti potrebu za gašenjem žeđi i gladi i namirenjem libida – oni su bitni dio plana prirode. Je li i ego dar prirode? Kada želudac počne biti težak i bolan, to je znak iznutra da prestanemo jesti. To je obično upozorenje da je to nebitno. I ego spada u nebitno, a ispunjavanje nebitnog protivi se zdravlju osobe, kako fizičkom, tako i mentalnom, emocionalnom ili duhovnom.

Svaki put kada primim mail temeljenu na potrebi, ja ili odgovorim ili ju spremim. Ako ne odgovorim pošiljatelj često ponovo piše te me pita: „Daaji,

jesi li ljut na mene?“ Na neki me način tjeraju da odgovorim jer očekuju da ću reći: „Ne, ne, nisam ljut na tebe.“ Takva je razmjena bez značaja i predstavlja gubitak vremena za svih.

Onaj, tko treba takvu pažnju i tetošenje ega, teško će ikada uroniti u dubinu. Ego traži uvijek pažljivo tetošenje izvana, po mogućnosti od nekoga tko mu je sličan, tko je istog tipa ili netko koga jako štujete.

Zašto istoga tipa? Kakva je korist od nošenja odijela i kravate u indijskom palamentu? Tko će vam biti zavidan? Čemu nositi dijamantnu ogrlicu i bluzu od zlatne niti pred Swami Vivekanandom ili Ramakrishna Paramahansom? Hoće li oni biti zavidni? Vaš će ego međutim splasnuti jer vam se nisu divili. Ego je najveća vezanost koja vas odvlači od Središta. Iz te najdalje granice, postaje teško slušati vlastito srce. Bliži ste drugima i njihovom mišljenju. Takva je navika otrov za duhovnu osobu.

Ego se često poistovjećuje s kolektivom: tako možete razviti nacionalni ponos, te misliti da je vaša zemlja najbolja u odnosu na druge. Znanstvenici i duhovne osobe mogu postati uskog gledanja, te vjerovati da je njihovo viđenje jedino ispravno. Ta bolest 'Ja znam, ja sam u pravu', možda je najveća pandemija s kojom se suočavamo. To je kritičan filter koji skreće zraku ljubavi.

Što se više vezujemo za svoja vjerovanja, načela i predrasude, to veće su prepreke koje blokiraju zraku ljubavi sprječavajući je da nas nosi prema odredištu. Naš kolektivni ego posebno je opasan jer vodi mentalitetu rulje. To možemo vidjeti u religioznom fanatizmu i kada društva postanu politički polarizirana pa te predrasude vode mržnji, nasilju, a ponekad i ratu. U takvom okružju, ljudi oko nas često osnažuju naša vlastita vjerovanja umjesto da nam ukažu na druge perspektive. Mi postanemo još užih gledanja.

No, privlačnost nečem može nam biti i prijatelj te nas odvući u suprotnom pravcu prema sveobuhvatnosti. To se dogodi kada je privlačnost zaista iz ljubavi. Tada se naša svijest proširi i to je duhovno putovanje. Kako možemo naučiti o privlačnosti. Ona je s nama od samog početka, u majčinoj utrobi u odnosu na majku. Kako rastemo, srećemo druge ljude koji nas privlače.

Razvijemo nježnost prema djeci i ljubav prema nama sličnima. Osjećamo ljubav, povjerenje i vjeru u starije uključujući i Učitelje koji nas vode. Sve je to nus-pojava privlačnosti koja i raste i slabi kako nastavljamo s našim putovanjem. Mi sve to osjećamo i pitamo se: „Koga voljeti?“, „S kim se družiti?“, „Kome vjerovati?“, itd. Nježnost se produbljava u ljubav i na kraju postane stanje prepuštanja. To se dogodi kada privlačnost postane pobožnost.

Brzina kojom se kreće zraka ljubavi, veća je od brzine svjetlosti, pa bismo - ako bismo otklonili sve filtere - došli do Središta odmah. Kada prepreke stvorene tim filterima skrenu zraku ljubavi daleko od Središta, tada jako patimo. Neki filteri poput predrasuda, ljubomore, zavisti, gramzivosti i ljutnje toliko su djelotvorni da djeluju poput podzemnog nuklearnog bunkera – sprječavaju da išta prođe pa tako i čudesno djelovanje zrake ljubavi.

Nježnost se produbljava u ljubav i na kraju postane stanje prepuštanja. To se dogodi kada privlačnost postane pobožnost.

U posljednje vrijeme sve sam svjesniji činjenice koliko nas drevne indijske tradicije mogu u tom smislu poučiti, a posebno Bhakti Sutre. Bhakti obično prevodimo kao 'ljubav i pobožnost', no važnije je da je to osjećaj povezanosti sa svime kroz srce – veza naše osobne svijesti sa svemirskom božanskom svijesti. Bez Bhakti, svemu što mislimo ili radimo nedostaje vitalni element oduševljenja i radosti, pa tako i smisao. Bhakti je naš konop za spasavanje kojim se vezujemo za svoje unutarnje putovanje, ona nas drži vezanima za zraku ljubavi. Može se reći da Bhakti potiče zraku ljubavi.

Ego poznaje samo jezik vladanja i osobne pobjede, a ne i jezik ljubavi. Jezik poniznosti, anonimnosti i otvorenosti srca, jezik elastičnosti, stran je osobi jakog ega koja ga naprosto ne može shvatiti. Putovanje prema Središtu postupno nas vodi od jednog do drugog prstena, uz prilagođavanje svakom

novom okruženju. Stoga mudraci govore o potrebi profinjenja karaktera, *aklaq*. Oni iz iskustva znaju da moramo prilagoditi svoje ponašanje promjenama unutarnjeg okruženja duhovne topografije, a ljubav omogućava tu prilagodbu. Recimo, kada dođemo do chakre 2 Predjela Srca, božanskog mjesta mira, smirenosti i slobode od ovosvjetskih stvari, je li ispravno vikati na naše voljene? Takva vrst nasilnog ponašanja ne ide uz unutarnju dimenziju chakre 2.

Bhakti je naš konop za spasavanje kojim se vezujemo za svoje unutarnje putovanje, ona nas drži vezanima za zraku ljubavi. Može se reći da Bhakti potiče zraku ljubavi.

U knjizi *Prema Beskraju* Babuji opisuje napredovanje od chakre do chakre. U prvoj chakri Srca, on traži od nas da u potpunosti uronimo u svijest toga stanja, koje je Učitelj oživio u nama za vrijeme meditacije, zatim da ga usvojimo, da bismo se sjedinili s njim. Kroz taj proces mi prirodno razvijemo sve veću privlačnost. U drugoj nas chakri podsjeća da je naša snažna Bhakti ta koja nas je pogurnula do sljedeće dimenzije. Može se reći da je intenzitet Bhakti proporcionalan pristupu drugoj chakri koji nam je podaren. To je dublja razina pobožnosti – Bhakti. U trećoj chakri, mi osjetimo vatru istinske ljubavi, koja pak privuče božansku Milost, a ona nas pogurne dalje na putovanju. To dublje osjećanje privlačnosti toliko je snažno da privuče odgovor iz samog Središta. Tako se, dok nas nosi zraka ljubavi, svaka dimenzija izgrađuje na onoj prethodnoj.

Mi učimo o ljubavi kroz odnose. Oni su teren za ljubav. Privlačnost se izražava kao nježnost prema mladima i prema članovima obitelji, a nježnost se produbljava u ljubav među međusobno jednakima, ali i ovdje se javlja ego. Redovito proučavanje sebe izuzetno je važno ako želimo izbjeći propadanje odnosa do kojega bi u protivnom došlo. To se dogodi kada nam prođe zaljubljenost.

Dok je privlačnost potrebna stepenica u razvijanju ljubavi, ona može biti i zamka. Postanemo li vezani za bilo koju razinu, mi se zaustavimo. Recimo, ako se usredsredimo samo na obitelj, ne možemo proširiti ljubav i na zajednicu ili na sljedeću razinu čovječanstva u širem smislu ili na sve što je stvoreno. Kada je kanal ljubavi uzak, tada nismo u stanju voljeti svih. Da bismo razvili istinsku Bhakti, moramo stalno širiti svoju sposobnost ljubavi te joj dozvoliti da obuhvati čitav svijet. Takva istinska darežljivost srca, rezultat je duhovne prakse.

Obično napredovanje ovako ide: od privlačnosti do nježnosti, pa do ljubavi, do *shraddha-e*. *Shradda* je vrlo visoko postignuće gdje se istinska vjera pretvori u prepuštanje. Mi postepeno prolazimo kroz sve te stadije. No, što se dalje događa? Gdje stignemo? Svrha je Bhakti samo u tome da nam pomogne da glatko i bez napora putujemo zrakom ljubavi kako bismo se spojili s Apsolutom. U tom spajanju su filteri naših želja, emocija i ega očišćeni kako bi naše putovanje bilo bez prepreka. Možda ćete pomisliti da smo tako stigli do Središta, no ima i više od toga. Tek sada, nakon što smo postigli stanje spajanja, počinje istinsko putovanje! Jednostavno rečeno, kada otpustite želje, oslobođenje je garantirano; kada otpustite ego, spajanje se dogodi trenutno.

*Da bismo razvili istinsku Bhakti,
moramo stalno širiti svoju sposobnost
ljubavi te joj dozvoliti da obuhvati
čitav svijet. Takva istinska darežljivost
srca, rezultat je duhovne prakse.*

Sada ulazimo u Središnji predio u kojemu je sedam prstenova poznati kao Prsteni Sjaja. Mi i dalje napredujemo te osjetimo supersvijest najprofinjenijeg tipa. U tom predjelu svijest poprima svoj prapočetni oblik. To je kraljevstvo

Stvarnosti, iznad prstena želja, emocija i ega. Tu prolazimo kroz različite razine suptilnog identiteta prema ne-biću. Središnji predio počinje sa stadijem automatizma – profinjene svijesti da se sve radi automatski. Ni u jednoj radnji nema više osjećaja „Ja radim“. Taj automatizam je lišen napora i u skladu je s Prirodom.

U sljedećem stadiju, osjećaj automatskog djelovanja nestane. Najlakši način da to shvatimo je zamisliti da smo u stanju dubokog sna dok živimo svakodnevni život. U tom stanju nesvjesnosti, radnje ne ostavljaju utiske. Misli ili djela ne uključuju mentalnu razinu.

Dalje, kako nas zraka ljubavi vodi prema Središtu, stanje neznanja još se više profini te postane čisti identitet. Sva ograničenja otpadaju, no to nije kraj. Još uvijek postoji latentni pokret.

*Obično napredovanje ovako ide: od
privlačnosti do nježnosti, pa do ljubavi,
do shraddha-e.*

Tada nastavljamo plivati prema Središtu. Babuji opisuje Središte kao prostor bez pokreta i ‘beskraj unutar samoga sebe’, gdje možemo naći čisto čudo i začuđenost najvišeg tipa. To je Središte bez pokreta koje održava latentni pokret koji pokreće čitav Svemir.

Babuji također opisuje Svjetlost koja zrači iz Središta, te putuje prema vanjskom rubu Središnjeg predjela, stvarajući ‘prsten’. On koristi riječ

‘Svjetlost’, ali kaže da u stvari nema riječi da se to opiše. Možda tih sedam prstenova Središnjeg predjela duguju toj Svjetlosti ime ‘Prsteni Sjaja’. Što mislite? Jedino, što znamo, je da je jedini način da prijedemo taj prsten da uđemo u Središnji predio na zruci ljubavi, što zahtijeva potpunu ovisnost o Učitelju.

Uz srdačne molitve,

Kamlesh

Kanha Shanti Vanam

Prigodom 66. rođendana

Shri Kamlesh Patela

28. RUJNA 2021.

heartfulness
advancing in love

Q